

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 30.8.2011
COM(2011) 525 окончателен

2011/0229 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕО) № 1760/2000 по отношение на електронната идентификация на едър рогат добитък и за заличаване на разпоредбите относно доброволното етикетирание на говеждо месо

{SEC(2011) 1008 окончателен}

{SEC(2011) 1009 окончателен}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

В Регламент (ЕО) № 1760/2000 от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетиранието на говеждо месо и продукти от говеждо месо¹ се предвижда всяка държава-членка да създаде система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък в съответствие с разпоредбите на посочения регламент. Преди посочения регламент и във връзка с кризата със спонгиформната енцефалопатия по говедата (СЕГ), през 1997 г. вече бяха въведени правила на Съюза относно идентификацията и проследяването на едър рогат добитък. С Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета беше установен режим на индивидуално проследяване на добитък посредством средства за индивидуална идентификация на животните чрез две ушни марки, поддържане на регистър във всяко стопанство (напр. ферма, пазар, кланица), индивидуален паспорт за всяко животно, съдържащ данни за всички придвижвания, и отчитане на всички придвижвания в компютризирана база данни, която е в състояние бързо да проследява животните и да идентифицира отделните стадата в случай на болест. Тези принципи бяха одобрени след това и в Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета. Крайната цел беше отново да се спечели доверието на потребителите в говеждото месо и продуктите от говеждо месо чрез прозрачност и пълно проследяване на едър рогат добитък и продуктите от говеждо месо, както и да се локализират и проследят животните за ветеринарни цели, което е от съществено значение за борбата със заразните болести. Що се отнася до постигането на тези цели, понастоящем режимът може да бъде смятан за успешен (СЕГ в ЕС е под контрол, а доверието на потребителите отново беше спечелено²), което доказва неговата ефективност и резултатност при предоставяне на важна информация, за да се осигури контрол на заразните болести (например шап, син език) и за да се осигури проследяване на говеждото месо.

Регламент (ЕО) № 1760/2000 (с който се установява система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и етикетиранието на говеждо месо и продукти от говеждо месо, включително доброволно етикетиранието, в това число елементите „двойна ушна марка“, „регистър на стопанството“, „паспорт на добитъка“ и „компютризирана база данни“) беше посочен в съобщението на Комисията до Съвета и Европейския парламент (COM (2009)544) относно „Програма за действие за намаляване на административните тежести в ЕС“³ сред „задълженията за информиране с особена важност от гледна точка на тежестите, които налагат на предприятията“.

В плана за действие на новата стратегия на ЕС за здравето на животните⁴ се предвижда Комисията да направи по-прости задълженията за информиране (например регистрите на стопанствата и паспортите) в хода на въвеждане на електронна идентификация (ЕИ) на говедата. В работната програма на Комисията за първата половина на 2011 г. е предвидено регулаторно предложение при обикновената законодателна процедура.

---

¹ ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1.

² COM (2005) 322 окончателен — Пътна карта относно TSE:
http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/tse_bse/docs/roadmap_en.pdf

³ [http://www.cc.cec/sg_vista/cgi-](http://www.cc.cec/sg_vista/cgi-bin/repository/getdoc/COMM_PDF_COM_2009_0544_F_EN_ANNEXE.pdf)

⁴ bin/repository/getdoc/COMM_PDF_COM_2009_0544_F_EN_ANNEXE.pdf
Документ за справка: COM(2007) 539 окончателен

При приемането през 1997 г. на настоящите правила за идентификация на едър рогат добитък ЕИ не беше достатъчно развита от техническа гледна точка, за да бъде прилагана при добитъка. Основаваната на радиочестотна идентификация (RFID) ЕИ значително се разви през последните 10 години и осигурява по-бързо и по-точно разчитане на индивидуалните кодове на животните директно в системите за обработка на данни, което спестява разходи за труд за ръчно отчитане, но в същото време повишава разходите за оборудване. По този начин съществуващото законодателство за идентификация на едър рогат добитък не отразява най-новите технологични разработки. Използването на електронни идентификатори би спомогнало за намаляване на административната тежест и формалностите, например когато регистърът на стопанството се поддържа в компютризирана форма (каквато е практиката във все по-голям дял стопанства), чрез използване на автоматично четене и автоматично въвеждане в регистъра. Освен това една по-бърза и по-надеждна система ще позволи, наред с другото, по-голяма бързина и по-висока прецизност в сравнение с класическите ушни марки, което ще улесни процедурата за докладване към централната база данни на движенията на животните, като по тази начин ще ускори и подобри проследяването на заразени животни и/или заразени храни.

Във връзка с технологичния напредък при ЕИ редица държави-членки на ЕС доброволно решиха да въведат ЕИ на едър рогат добитък. Опитът извън ЕС също показва нарастващо използване на ЕИ на едър рогат добитък. Освен това ЕИ вече беше въведена в ЕС за няколко животински вида (в повечето случаи като задължително изискване).

Сегашната правна рамка не забранява на държавите-членки доброволно да използват електронни идентификатори, но това трябва да се прави в допълнение към официалните класически видими ушни марки. Тъй като няма установени хармонизирани технически стандарти на ЕС, съществува опасност на различни места да се използват различни видове електронни идентификатори и четящи устройства, при различни честоти за радиочестотна идентификация (RFID). По този начин всяка държава-членка може да избере стандартите, които желае, като е възможно този подход да доведе до липса на хармонизация, което да изложи на опасност електронния обмен на данни и така да бъдат изгубени ползите от използването на системи за ЕИ.

Що се отнася до доброволната система за етикетирание на говеждо месо е необходимо да се намали прекомерната административна тежест при съществуващата в момента доброволна система. С Регламент (ЕО) № 820/97 беше създадена система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и етикетирание на говеждо месо и продукти от говеждо месо, която беше допълнително затвърдена с Регламент (ЕО) № 1760/2000. Системата включва задължително обозначаване на произхода на добитъка (място на раждане/угояване/клане), от който е добито говеждото месо (това предложение не включва нови разпоредби по отношение на задължителните изисквания за етикетирание на говеждо месо), задължително посочване на идентификационния код на закланото животно, както и предприятията, в които месото е било преработено (кланица и транжорна), а също и официална процедура за одобрение от Комисията, включително изискване за уведомяване за всяка допълнителна информация от етикета, различна от задължителната. Още през 2004 г. Комисията представи доклад до Съвета и Европейския парламент относно частта от

Регламент (ЕО) № 1760/2000⁵, посветена на етикетирането на говеждо месо, като посочи недостатъци на схемата за доброволно етикетиране на говеждо месо. Сред посочените недостатъци бяха констатациите, че системата не се прилага по еднакъв начин във всички държави-членки (напр. административната практика се различава значително в отделните държави-членки), както и че всички означения, включени в етикета (включително тези, които не са свързани с произхода, проследяването или качествените характеристики на месото) подлежат на процедура за официално одобрение от компетентния орган. В работния документ на службите на Комисията относно опростяването на ОСП⁶ се отбелязва предложението, представено от Групата на високо равнище на независимите заинтересовани страни по административната тежест („групата Stoiber“). Групата Stoiber предложи отмяна на задължението за уведомяване при използването на допълнително доброволни означения при етикетиране, различни от задължителните по отношение на говеждо месо⁷.

В настоящото предложение са взети под внимание резултатите от консултациите със заинтересованите страни, както и заключенията от оценката на въздействието. Заключение от оценката на въздействието е, че въвеждането на доброволната ЕИ на едър рогат добитък като инструмент за официална идентификация би дало време на действащите лица да се запознаят със системата за ЕИ и да установят каква добавена стойност тя би донесла при конкретни обстоятелства. Тази възможност е за предпочитане, тъй като дава възможност на държавите-членки на ЕС и на всички частни действащи лица да се организират, за да могат да оценят ползите с оглед на регионалните различия и различните видове производство, като в същото време е и достатъчно гъвкава, за да получи подкрепа от органите и заинтересованите страни, които ще се възползват от въвеждането на правилата. Доброволното въвеждане на ЕИ предполага, че тя ще бъде предпочетена от стопаните, които вероятно ще имат непосредствени ползи при управление на стопанството си. *Това е индивидуално решение на всеки стопански субект и е мотивирано от икономически и пазарни съображения.* При доброволния режим едрият рогат добитък може да бъде идентифициран посредством две класически ушни марки (съществуващата в момента система) или чрез една класическа видима ушна марка и един електронен идентификатор (напр. електронна ушна марка или болус), отговарящи на официално одобрени европейски хармонизирани стандарти. При предложеното въвеждане на доброволна електронна идентификация се предвижда и възможност за държавите-членки да изберат задължителен режим на своята територия. В случай че държавата-членка избере задължителния режим, всяко животно от рода на едрият рогат добитък трябва да бъде идентифицирано чрез една класическа видима ушна марка и един електронен идентификатор. Възможно въвеждането на задължителен режим на ЕС да не е най-добрият подход в момента, тъй като някои заинтересовани страни (например малки земеделски производители), биха се оказали в неблагоприятно икономическо положение. Въпреки съображенията във връзка с разходите обаче в идеалния случай това би бил най-ефективният вариант от гледна точка на защитата на потребителите (проследяване), намаляването на административната тежест, както и за да се избегнат рисковете, свързани с едновременното съществуване на двете системи за идентификация. Този вариант би бил също отчасти обоснован с цел постигането на по-

⁵ COM(2004) 316 окончателен.

⁶ SEC(2009)1601 от 16.11.2009 г. http://ec.europa.eu/agriculture/simplification/sec2009_1601_en.pdf

⁷ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/better-regulation/files/hlg_opinion_agriculture_050309_en.pdf, стр. 7.

добра съгласуваност с политиките на ЕС по отношение на ЕИ на други животински видове (напр. овце).

Тъй като обаче задължителното въвеждане на ЕИ може да има неблагоприятни икономически последици за някои стопански субекти, предпочитаният вариант за въвеждане на ЕИ е чрез доброволен режим, когато ЕИ се смята за приемливо и подходящо правно средство за идентификация на едър рогат добитък, като остава възможността държавите-членки да въведат задължителен режим на национално равнище.

Освен това е необходимо Регламент (ЕО) № 1760/2000 да бъде приведен в съответствие с Договора за функционирането на Европейския съюз.

Влизането в сила на Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“) доведе до значителни промени по отношение на рамката за приемане на делегирани актове и актове за изпълнение. По отношение на приемането на делегирани актове и актове за изпълнение ДФЕС прави ясно разграничение помежду им:

- В член 290 от ДФЕС относно делегираните актове се предвижда законодателят(ите) да контролира(т) упражняването на правомощията на Комисията посредством право на оттегляне и/или право на представяне на възражения.
- В член 291 от ДФЕС относно актовете за изпълнение се предвижда контрол от държавите-членки на изпълнителните правомощия на Комисията. Законодателната рамка, с която се установяват механизмите за такъв контрол, се съдържа в Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията⁸.

Във връзка с приемането на Регламент (ЕС) № 182/2011 Комисията направи следното изявление:

„Комисията ще направи преглед на всички законодателни актове в сила, които преди влизането в сила на Договора от Лисабон не са били адаптирани в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, за да прецени дали съществува нужда от адаптиране на тези инструменти към режима на делегираните актове, въведен с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Комисията ще направи целесъобразни предложения възможно най-бързо и не по-късно от датите, посочени в индикативния график, приложен към настоящото изявление“⁹.

Регламент (ЕО) № 1760/2000 е един от законодателните актове, които не са адаптирани в миналото към процедурата по регулиране с контрол и затова трябва да бъдат приведени в съответствие с новата правна рамка на делегираните актове и актовете за изпълнение.

---

⁸ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

⁹ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 19.

Поради това Регламент (ЕО) № 1760/2000 следва да бъде преразгледан и съответно изменен по отношение на опростяването и намаляването на административната тежест и въвеждането на нови разпоредби, свързани с идентификацията на говеда и доброволното етикетирание на говеждо месо.

Настоящият проект за предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета няма финансово отражение върху бюджета на Европейския съюз.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕО) № 1760/2000 по отношение на електронната идентификация на едър рогат добитък и за заличаване на разпоредбите относно доброволното етикетирание на говеждо месо

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2 и член 168, параграф 4, буква б) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия¹⁰,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹¹,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите¹²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) През 1997 г. правилата на Европейския съюз относно идентификацията и проследяването на едър рогат добитък бяха подсилени с оглед на епидемията от спонгиформна енцефалопатия по говедата (СЕГ) и породената от нея по-голяма необходимост да бъдат проследявани произходът и придвижванията на животните, като се използват „класически ушни марки“.
- (2) В Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етиктирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо¹³ се предвижда всяка държава-членка да създаде система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък в съответствие с разпоредбите на посочения регламент.
- (3) С Регламент (ЕО) № 1760/2000 се създава система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък, която се състои от ушни марки, поставени на

---

¹⁰ ОВ L xxx, xx.xx.xxxx, стр. xx.

¹¹ ОВ L xxx, xx.xx.xxxx, стр. xx.

¹² ОВ L xxx, xx.xx.xxxx, стр. xx.

¹³ ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1.

двете уши на всяко животно, компютризирани бази данни, паспорти на животните и отделни регистри, поддържани във всяко стопанство.

- (4) Проследяването на говеждото месо до неговия източник с помощта на идентификация и регистрация е необходимо условие, за да бъде посочен произходът му върху етикетите по цялата хранителна верига, като по този начин се осигурява защитата на потребителите и общественото здраве.
- (5) Регламент (ЕО) № 1760/2000, и по-специално идентификацията на едър рогат добитък и доброволното етикетирание на говеждото месо са посочени като „задължения за информиране с особена важност от гледна точка на тежестите, които налагат на предприятията“ в съобщението на Комисията до Съвета и до Европейския парламент относно „Програма за действие за намаляване на административните тежести в ЕС.“¹⁴
- (6) Използването на електронни системи за идентификация потенциално ще рационализира процесите за проследяване чрез автоматизирано и по-прецизно отчитане и записване в регистъра на стопанството. Това би позволило също автоматизирано докладване за движението на животните в компютризираната база данни, което ще подобри бързината, надеждността и прецизността на системата.
- (7) Основаните на радиочестотна идентификация системи за електронна идентификация бяха значително подобрени през последните десет години. Тази технология осигурява по-бързо и по-точно разчитане на индивидуалните кодове на животните директно в системите за обработка на данни, което съкращава времето, необходимо за проследяването на потенциално заразени животни, като по този начин спестява разходи за труд, но в същото време повишава разходите за оборудване.
- (8) Настоящият регламент е съгласуван с факта, че електронната идентификация (ЕИ) вече беше въведена в Съюза за други животински видове, различни от едър рогат добитък, като задължителната система, използвана при дребни преживни животни.
- (9) Предвид технологичния напредък в областта на ЕИ редица държави-членки решиха да въведат доброволна ЕИ на едър рогат добитък. Възможно е тези инициативи да доведат до разработването на различни системи от страна на отделните държави-членки или заинтересованите страни. На по-късен етап това би възпрепятствало хармонизирането на техническите стандарти в рамките на Съюза.
- (10) Заключение в Доклада на Комисията до Съвета и Европейския парламент относно възможността за въвеждане на електронна идентификация на животни от рода на едрия рогат добитък е¹⁵, че са налице доказателства, че радиочестотната идентификация е разработена до степента, необходима, за да бъде приложена на практика. В доклада също така се заключава, че е много желателно да се премине към електронна идентификация на животни от рода на

---

¹⁴ COM(2009) 544 окончателен.

¹⁵ COM(2005) 9 окончателен.

едрия рогат добитък в рамките на Съюза, тъй като, наред с други ползи, тя ще допринесе за намаляване на административната тежест.

- (11) В съответствие със Съобщението на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — План за действие за изпълнение на стратегията на ЕС за здравето на животните¹⁶, Комисията следва да направи по-прости задълженията за информиране, например регистрите на стопанствата и паспортите в хода на въвеждане на електронна идентификация.
- (12) В съобщението на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно нова стратегия на Европейския съюз за здравето на животните (2007—2013 г.), според която „По-добре превенция, отколкото лечение“¹⁷, се предлага ЕИ да се разглежда като възможно подобрение на съществуващата в ЕС система за идентификация и регистрация, за да се направят по-прости задълженията за информиране (например регистрите на стопанствата и паспортите) и включва инициатива за въвеждане на електронен обмен на паспортите на едрия рогат добитък. Този обмен би довел до въвеждането на електронна идентификация с въвеждане на данни в реално време. Такъв обмен би спестил значителни разходи и усилия на компетентните органи на държавите-членки и другите заинтересовани страни и би намалил обема на работата при въвеждането на данните от паспортите на животните в компютризирани бази данни. Настоящия регламент е съгласуван с тази инициатива.
- (13) Очаква се настоящото предложение по този начин да допринесе за постигането на някои ключови цели на основните стратегии на ЕС, сред които стратегията „Европа 2020“, като подобри икономическия растеж, сближаването и конкурентоспособността.
- (14) Някои трети държави вече установиха правила, позволяващи използването на модерни технологии за ЕИ. Съюзът следва да установи подобни правила, за да се улесни търговията и да се подобри конкурентоспособността на отрасъла.
- (15) В допълнение към класическите ушни марки, предвидени в Регламент (ЕО) № 1760/2000, за индивидуално идентифициране на животните може да бъдат използвани различни видове електронни идентификатори, например търбушни болуси, електронни ушни марки и транспондери, които се инжектират. Затова е целесъобразно да се разшири обхватът на средствата за идентификация, предвидени в посочения регламент, за да се позволи използването на електронна идентификация.
- (16) Въвеждането на задължителна ЕИ би могло да има неблагоприятно икономическо въздействие върху някои стопански субекти. Поради това е целесъобразно да бъде установен доброволен режим за въвеждане на ЕИ. При такъв режим ЕИ ще бъде предпочетена от стопаните, които вероятно ще имат непосредствени ползи от нея при управление на стопанството си.

---

¹⁶ COM(2008) 545 окончателен.

¹⁷ COM(2007) 539 окончателен.

- (17) Държавите-членки имат твърде различни животновъдни системи, практики и отраслови организации. Затова на държавите-членки следва да се предостави възможност да въведат задължителна ЕИ на своя територия само когато преценят, че е уместно, след като отчетат всички тези фактори.
- (18) Животните, въведени в Съюза от трети държави, следва да отговарят на същите изисквания за идентификация, които се прилагат за родените в Съюза животни.
- (19) В Регламент (ЕО) № 1760/2000 е предвидено компетентният орган да издава паспорт за всяко животно, което трябва да бъде идентифицирано в съответствие със същия регламент. Това създава значителна административна тежест за държавите-членки. Компютризираните бази данни, създадени от държавите-членки, в достатъчна степен осигуряват проследяване на придвижването на животни от рода на едрия рогат добитък. Затова следва да се издават паспорти само за животни, предназначени за търговия в рамките на Съюза. След като бъде пуснат в действие обменът на данни между националните компютризирани бази данни, изискването за издаване на такива паспорти следва да спре да се прилага по отношение на животните, предназначени за търговия в рамките на Съюза.
- (20) В дял II, раздел II от Регламент (ЕО) № 1760/2000 са установени правила за система за доброволно етикетирание на говеждо месо, които предвиждат одобряване на някои спецификации на етикети от компетентния орган в държавата-членка. Административната тежест и разходите, които трябва да понесат държавите-членки и стопанските субекти при прилагането на тази система, не са пропорционални на ползите от системата. Поради това посоченият раздел следва да бъде заличен.
- (21) В резултат на влизането в сила на Договора от Лисабон е необходимо правомощията, предоставени на Комисията съгласно Регламент (ЕО) № 1760/2000, да бъдат приведени в съответствие с членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Договорът).
- (22) За да се гарантира, че се прилагат необходимите правила за правилното функциониране на идентификацията, регистрацията и проследяването на животни от рода на едрия рогат добитък и говеждо месо, правомощията да приема актове в съответствие с член 290 от Договора следва да бъдат делегирани на Комисията що се отнася до изискванията за алтернативни средства за идентификация на едър рогат добитък, специалните обстоятелства, при които държавите-членки могат да удължават максималния срок на прилагане на средствата за идентификация, данните, които трябва да бъдат обменяни между компютризираните бази данни на държавите-членки, максималния срок за някои задължения за докладване, изискванията по отношение на средствата за идентификация, информацията, която да се съдържа в паспортите и в отделните регистри, които трябва да се поддържат във всяко стопанство, минималното равнище на официални проверки, идентификацията и регистрацията на придвижванията на едър рогат добитък, когато животните се извеждат на лятна паша в различни планински райони, правилата за етикетирание на определени продукти следва да са еквивалентни на правилата, определени в Регламент (ЕО) № 1760/2000, определенията за мляно говеждо месо, изрезки от говеждо месо или транжирано говеждо месо, специфичните обозначения, които могат да се поставят на етикетите, разпоредбите за етикетирание, свързани с опростяване на

обозначението за произход, максималния размер и състава на някои групи животни, процедурите за одобряване, отнасящи се до условия за етикетирание на опаковките на транжирано месо. От особено значение е Комисията да проведе подходящи консултации по време на подготвителната си работа, включително на експертно равнище.

При подготовката и изготвянето на такива делегирани актове, Комисията следва да осигурява едновременно, своевременно и подходящо предаване на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета.

- (23) Изпълнителните правомощия следва да бъдат предоставени на Комисията, за да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящия регламент по отношение на регистрацията на стопанствата, които използват алтернативни средства за идентификация, техническите характеристики и начините на обмен на данни между компютризираните бази данни на държавите-членки, формата и конструкцията на средствата за идентификация, техническите процедури и стандарти за прилагането на ЕИ, формата на паспортите и на регистъра, който трябва да се поддържа във всяко стопанство, правилата относно условията за прилагане на наложените на титулярите санкции от държавите-членки съгласно Регламент (ЕО) № 1760/2000. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията¹⁸.
- (24) Поради това Регламент (ЕО) № 1760/2000 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 1760/2000 се изменя, както следва:

- (1) в член 1 второто изречение от параграф 2 се заличава.
- (2) в член 3, първата алинея буква а) се заменя със следното:
- „а) средства за идентификация с цел индивидуална идентификация на животните;“
- (3) Член 4 се заменя със следното:

„Член 4

Задължение за идентификация на животните

---

¹⁸ ОВ L 55, 28.2.2011 г, стр. 13.

1. Всички животни в дадено стопанство се идентифицират чрез най-малко две отделни средства за идентификация, разрешени в съответствие с член 10, и член 10а и одобрени от компетентния орган.

Средствата за идентификация се предоставят на стопанствата, разпределят се и се поставят на животните по начин, определен от компетентния орган.

Всички средства за идентификация, поставени на едно животно, трябва да носят един и същ уникален идентификационен код, който прави възможно идентифицирането на всяко отделно животно, както и на стопанството, в което е родено.

2. Държавите-членки могат да въведат национални разпоредби, с които да направят задължително използването на електронен идентификатор като едно от двете средства за идентификация, предвидени в параграф 1.

Държавите-членки, които се възползват от тази възможност, предоставят на Комисията текста на съответните си националните разпоредби.

3. Чрез дерогация от параграф 1, едрият рогат добитък, предназначен за културни и спортни събития, различни от панаири и изложения, може да се обозначава чрез алтернативни средства за идентификация, отговарящи на норми за идентификация, еквивалентни на предвидените в посочения параграф.

4. Стопанствата, които използват алтернативни средства за идентификация, се регистрират в компютризираната база данни.

Комисията определя необходимите правила за тази регистрация посредством актове за изпълнение. Актовете за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 23, параграф 2.

5. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 22б относно изискванията за алтернативните средства за идентификация, посочени в параграф 3, включително разпоредби за тяхното отстраняване и замяна.“

(4) Въмъкват се следните членове от 4а до 7г:

„Член 4а

Срокове за поставяне на средства за идентификация

1. Предвидените в член 4, параграф 1 средства за идентификация се поставят в рамките на максимален срок след раждането на животното, който се определя от държавата-членка, в която животното е било родено. Този период не трябва да надвишава:

а) 20 дни за първото средство за идентификация;

б) 60 дни за второто средство за идентификация.

Нито едно животно не може да напусне стопанството, в което е родено, преди да му бъдат поставени две средства за идентификация.

2. При специални обстоятелства държавите-членки могат да удължат максималните срокове за поставяне на средства за идентификация за срок, по-дълъг от предвидения в параграф 1, букви а) и б). Държавите-членки, които се възползват от тази възможност, уведомяват Комисията за това.

Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 22б, за да определи тези специални обстоятелства.

Член 4б

Идентификация на животни от трети държави

1. Всички животни, които подлежат на ветеринарните проверки на животни, въведени в Съюза от трети държави съгласно Директива 91/496/ЕИО, и са предназначени за стопанство по местоназначение, намиращо се на територията на Съюза, се идентифицират в стопанството по местоназначение посредством средствата за идентификация, предвидени в член 4, параграф 1).

Първоначалната идентификация, поставена на животното в третата държава на произход, се вписва в компютризираната база данни, предвидена в член 5, заедно с уникалния идентификационен код на отделните средства за идентификация, определен на животното от държавата-членка по местоназначение.

Първа алинея обаче не се прилага по отношение на животни, предназначени директно за кланица, разположена в държава-членка, при условие че животните биват заклани в срок от 20 дни след посочените ветеринарни проверки.

2. Средствата за идентификация на животни, посочени в параграф 1, първа алинея, се поставят в рамките на максимален срок, който се определя от държавата-членка, в която се намира стопанството по местоназначение.

Този срок не трябва да надвишава 20 дни след извършването на ветеринарните проверки, посочени в параграф 1. При всички случаи средствата за идентификация се поставят на животните, преди да напуснат стопанството по местоназначение.

3. Когато стопанството по местоназначение се намира в държава-членка, въвела национални разпоредби за задължително използване на електронни идентификатори, както е посочено в член 4, параграф 2, животните се идентифицират посредством този електронен идентификатор в стопанството на местоназначение в Съюза в срок, който се определя от държавата-членка по местоназначение.

Този срок не трябва да надвишава 20 дни след извършването на ветеринарните проверки, посочени в параграф 1. При всички случаи електронният идентификатор се поставя на животните, преди да напуснат стопанството по местоназначение.

Член 4в

Идентификация на животните, преместени от една държава-членка в друга

1. Животните, преместени от една държава-членка в друга, запазват средствата за идентификация, които са им поставени съгласно член 4.
2. Ако стопанството по местоназначение се намира в държава-членка, въвела национални разпоредби за задължително използване на електронен идентификатор, животните се идентифицират посредством електронен идентификатор:
  - а) преди да бъдат преместени до стопанството по местоназначение в същата държава-членка; или
  - б) в стопанството по местоназначение в рамките на максимален срок, който се определя от държавата-членка, в която се намира стопанството.

Посоченият в буква б) максимален срок не трябва да надвишава 20 дни, считано от датата на пристигането на животните в стопанството по местоназначение. При всички случаи средствата за идентификация се поставят на животните, преди да напуснат стопанството по местоназначение.

Първа алинея обаче не се прилага по отношение на животни, предназначени директно за кланица, разположена на територията на държавата-членка, която е въвела национални разпоредби за задължително използване на електронен идентификатор, при условие че животните са заклани в срок от 20 дни след споменатите ветеринарни проверки.

Член 4г

Отстраняване или замяна на средствата за идентификация

Средствата за идентификация се премахват или заменят единствено с разрешението компетентния орган и под негов контрол. Такова разрешение може да бъде издадено само ако премахването или замяната не излагат на риск проследяването на животното.“

(5) Член 5 се изменя, както следва:

- втората алинея се заличава и се заменя със следния текст:

„Държавите-членки могат да обменят данни в електронен вид между своите компютризирани бази данни от датата, на която Комисията признае пълната оперативност на системата за обмен на данни.

Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 22б, за да установи правилата по отношение данните, които да бъдат обменяни между компютризираните бази данни на държавите-членки.

Чрез актове за изпълнение Комисията:

- а) определя техническите условия и ред за такъв обмен;
- б) признава пълната оперативност на системата за обмен на данни.

Актовете за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 23, параграф 2.“

(6) Член 6 се заменя със следното:

„Член 6

Ако дадена държава-членка не участва в обмена на електронни данни с другите държави-членки в рамките на системата за електронен обмен, посочена в член 5:

- а) за всяко животно, предназначено за търговия в рамките на Съюза, компетентният орган издава паспорт въз основа на информацията, съдържаща се в компютризираната база данни, създадена в същата държава-членка;
- б) всяко животно с издаден паспорт се придружава от него при преместване на животното от една държава-членка в друга;
- в) при пристигането на животното в стопанството по местоназначение, паспортът му се предава на компетентните органи на държавата-членка, в която се намира стопанството по местоназначение.“

(7) Член 7 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се изменя, както следва:
  - і) второто тире се заменя със следното:

„– да докладва на компетентния орган за всички придвижвания до и от стопанството и за всички раждания и смъртни случаи на животни в стопанството, заедно с датите на тези събития, в рамките на максимален срок, определен от държавата-членка; максималният срок трябва да бъде най-малко три дни и не по-дълъг от седем дни след настъпването на събитието; Държавите-членки могат да поискат Комисията да удължи максималния срок от седем дни.“

ii) добавя се следната втора алинея:

„Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 22б, за да определени специалните обстоятелства, при които държавите-членки могат да удължат максималния срок от седем дни, предвиден във второто тире на първа алинея, както и максималната продължителност на удължаването.“

б) добавя се следният параграф 5:

„5. Чрез дерогация от параграф 4, поддържането на актуален регистър е по избор за всеки стопанин, който:

- а) разполага с пряк достъп до компютризираната база данни, вече съдържаща информацията, която трябва да бъде включена в регистъра; и
- б) въвежда актуална информация директно в компютризираната база данни в срок от двадесет и четири часа от настъпването на събитието.“

(8) Въмква се следният член 9а:

„Член 9а

Обучение

Държавите-членки гарантират, че всяко лице, което отговаря за идентификацията и регистрацията на животни, получава указания и насоки относно съответните разпоредби на настоящия регламент и на всички делегирани актове и актове за изпълнение, приети от Комисията въз основа на членове 10 и 10а, както и че се организират подходящи курсове за обучение.“

(9) Член 10 се заменя със следното:

„Член 10

Предоставяне на правомощия на Комисията да приема определени делегирани актове

Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 22б, за да определи правилата, включително преходните мерки, необходими за тяхното въвеждане, по отношение на:

- а) изискванията относно средствата за идентификация, предвидени в член 4;
- б) информацията, която се включва в паспорта, предвиден в член 6;
- в) информацията, която се включва в регистъра, предвиден в член 7;

- г) минималното равнище на официални проверки, които трябва да се провеждат в съответствие с член 22;
- д) идентификацията и регистрацията на придвижванията на едър рогат добитък, когато животните се извеждат на лятна паша в различни планински райони.“

(10) Въмква се следният член 10а:

„Член 10а

Възлагане на определени изпълнителни правомощия на Комисията

Комисията може да определи посредством актове за изпълнение правилата, включително преходните мерки, необходими за тяхното въвеждане, по отношение на:

- а) формата и конструкцията на средствата за идентификация, предвидени в член 4;
- б) техническите процедури и стандарти за въвеждането на електронна идентификация на животни от рода на едрия рогат добитък;
- в) формата на паспорта, предвиден в член 6;
- г) формата на регистъра, предвиден в член 7;

Актовете за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 23, параграф 2.“

(11) Член 13 се изменя, както следва:

- а) параграфи 3 и 4 се заличават;
- б) в параграф 5 уводното изречение на буква а) се заменят със следното:

„а) операторите и организациите обозначават на етикета също така:“

(12) В член 14 четвъртата алинея се заменя със следното:

„Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 22б, за да установи правила, еквивалентни на посочените в първите три алинеи от настоящия член, по отношение на изрезки от говеждо месо или транжирано говеждо месо.“

(13) Член 15 се заменя със следното:

„Член 15

Задължително етикетирание на говеждо месо от трети държави

Чрез дерогация от член 13, говеждо месо, внесено на територията на Съюза, за което не е налична цялата информация, предвидена в член 13, се етикетира с обозначение:

„произход: от държава извън ЕС“ и „Заклано в: (име на трета държава).“

(14) Членове 16, 17 и 18 се заличават.

(15) Член 19 се заменя със следното:

„Член 19

Предоставяне на правомощия на Комисията да приема определени делегирани актове

Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 22б, отнасящи се до:

- а) дефиниране на мляното говеждо месо, изрезките от говеждо месо или транжираното говеждо месо, посочени в член 14;
- б) специфичните обозначения, които могат да бъдат поставяни на етикетите;
- в) разпоредбите за етикетирание, свързани с опростяване на обозначението за произход;
- г) максималния размер и състав на групата животни, посочена в член 13, параграф 2, буква а);
- д) процедурата за одобрение във връзка с условията за етикетирание на опаковките от транжирано месо;“

(16) Членове 20 и 21 се заличават.

(17) Член 22 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 се добавя следната трета алинея:

„Комисията може да определи посредством актове за изпълнение правилата, включително преходните мерки, необходими за тяхното въвеждане, относно процедурите и условията за налагането на санкциите, посочени във втора алинея.“

- б) Параграф 4 се заменя със следното:

„4. Ако Комисията сметне, че резултатите от проверките са основание за това, посредством акт за изпълнение тя изготвя необходимите мерки, с които да се осигури точното спазване на разпоредбите, по-специално по отношение на нивото на контрол, административните санкции и максималните срокове, посочени в членове 4, 4а, 4б и 4в. Актът за прилагане се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 23, параграф 2.“

в) параграфи 5 и 6 се заличават.

(18) Въмъкват се следните членове 22а и 22б:

„Член 22а

Компетентни органи

Държавите-членки определят компетентния орган или органи, които да осигурят спазването на настоящия регламент, както и на всички актове, приети от Комисията на негова основа.

Те информират Комисията и другите държави-членки кои точно са тези органи.

Член 22б

Упражняване на делегираните правомощия

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на определените в настоящия член условия.
2. Делегирането на правомощия, посочено в член 4, параграф 5, член 4а, параграф 2 и членове 5, 7, 10, 14 и 19, се предоставя на Комисията за неограничен период от време, считано от *

[*дата на влизане в сила на настоящия регламент или от всяка друга дата, определена от законодателя].

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 4, параграф 5, член 4а, параграф 2 и членове 5, 7, 10, 14 и 19, във всеки един момент може да бъде оттеглено от Европейския парламент или от Съвета. Решението за оттегляне прекратява делегирането на посоченото в това решение правомощие. То влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз* или на посочена в него по-късна дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага щом приеме делегиран акт, Комисията уведомява за това едновременно Европейския парламент и Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 4, параграф 5, член 4а, параграф 2 и членове 5, 7, 10, 14 и 19, влиза в сила, само ако Европейският парламент или Съветът не са изразили възражение в срок от два месеца, след като са получили уведомление за него, или ако преди изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че нямат възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

(19) Член 23 се заменя със следното:

„Член 23

Процедура на комитетите

1. Комисията се подпомага:
  - а) за актовете за прилагане, приети съгласно член 22, параграф 1 — от Комитета по земеделските фондове, създаден по силата на член 41 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета¹⁹;
  - б) за актовете за изпълнение, приети съгласно член 4, параграф 4 и членове 5, 10а и 22 — от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден по силата на член 58 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета²⁰.

Посочените комитети се комитети по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато становището на комитета трябва да бъде получено чрез писмена процедура, тази процедура се прекратява без резултат, ако в рамките на определения срок за предаване на становището председателят на комитета вземе такова решение или обикновено мнозинство от членовете на комитета поиска това.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент:
Председател

За Съвета:
Председател

---

¹⁹ ОВ L 209, 11.8.2005 г., стр. 1.

²⁰ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.